

[Nøhr.]

mig umuligt at se, hvad der i saa Henseende kan gøres mere. Og ikke mindre vigtig finder jeg den Udvidelse af Kontrollen, som er sket ved Ansættelse af, saa vidt jeg husker, 3 Rejsesekretærer i Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse. Disse Rejsesekretærers Virksomhed former sig jo paa den Maade, at de baaede vejleder og kontrollerer ude omkring ved Afdelingerne, vejleder og kontrollerer med Hensyn til Administrationen over for de enkelte Medlemmer, altsaa undersøger, om Understøttelserne er rigtigt udbetalt, om de understøttede virkelig har været arbejdsløse, om deres Fortjeneste er rigtigt opgivet o. s. v. Hvad er det i Grunden muligt at gøre mere med Hensyn til Kontrollen med de enkelte Medlemmer? Man kan jo ikke i hver Afdeling rundt omkring i Landet have en juridisk Kandidat siddende, naar det drejer sig om en 1 100 — 1 200 Afdelinger alene inden for Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse. Men er det muligt at gøre mere, saa er mit Parti for sit Vedkommende villigt til at forhandle derom.

Endelig lægger jeg for min Part ikke ringe Vægt paa den Oplysning, den højtærede Socialminister gav om, at Kontrollererne i vidt Omfang ikke mere vælges af Medlemmerne, men ansættes af Bestyrelserne, saaledes at de i højere Grad bliver uafhængige af de Folk, som de i givet Fald skal kontrollere.

Jeg synes, det vil jeg sige til Slut, at man ud fra et rent sagligt Synspunkt er nødt til at erkende, at der er gjort og stadig gøres en vigtig Indsats for at hindre Misbrug af Arbejdsløshedskasserne, og at denne Indsats ikke mindst gøres fra Kasserens egen Side. Naar den højtærede Socialminister hertil har føjet sin Erklæring om, at han er rede til at gaa til yderligere Skærper af Revision og Kontrol, hvis Arbejdsdirektoratet overhovedet finder, at der er praktiske Muligheder herfor, tror jeg, at man har Lov til at fastslaa, at hele Spørgsmaalet om Bestræbelserne for at hindre Misbrug af denne Lovgivning fra ansvarlig Side behandles med den Opmærksomhed, som Spørgsmaalets Vigtighed ogsaa fortjener.

Jens Thomsen: Den højtærede Socialminister gav jo en længere Redegørelse for de Foranstaltninger, der foretages for at opdage de Misbrug af Arbejdsløshedslovens Administration, der finder Sted, og Ministeren var af den Formening, at Misbrugene kun er ret ubetydelige i Forhold til det

store Omraade, og det forekommer mig, at den højtærede Minister har Ret deri, men en saadan Bedømmelse vil jo afhænge af et Skøn.

Det er altid beklageligt, naar der sker saadanne Misbrug, der falder ind under Begrebet Bedrageri, og særlig beklageligt er det, saafremt Overtrædelserne skyldes en fejlagtig Vejledning fra Ledernes Side. Men det er jo ikke blot de aabenbare Bedragerier, der er af en alvorlig Karakter; de Misbrug, der finder Sted i det skjulte, er ogsaa meget alvorlige, fordi de medfører den store Demoralisation, og særlig urovækkende er de Forhold, hvor Myndighederne tilsyneladende dækker over saadanne Misbrug.

Under Behandlingen af Lovforslaget om Beskæftigelse af arbejdsløse i April 1938 citerede jeg et Brev fra en Sogneraadsformand, hvoraf det fremgik, at det i vedkommende Sogn blev skjult, at der gik unge arbejdsløse Landarbejdere med Understøttelse, samtidig med at flere Gaardjere søgte Arbejdskraft — det staaer Spalte 5343 i Folketingstidende. Den højtærede Socialminister udtalte da — Spalte 5351 —, at han vilde undersøge dette Forhold. Forleden spurgte jeg vedkommende Sogneraadsformand, hvad der var kommet ud af denne Undersøgelse, men han havde intet hørt fra Socialministeren. Jeg maa derfor nu igen rette Spørgsmaalet til Ministeren, da jeg maa gaa ud fra, at en saadan Undersøgelse ikke kan trække ud i Aarevis.

I Landkommunerne er det vist meget almindeligt, at Bestyrelsen for Fagforeningen og den Mand, der fører Kontrol med Arbejdsløshedsunderstøttelsen, selv i udstrakt Grad lever af Arbejdsløshedsunderstøttelse, og da er det jo et forholdsvis stort Ansvar, naar det paalægges en saadan Mand at udføre denne Kontrol, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han mener, at man med rimelig Grund kan forvente en effektiv Kontrol under saadanne Omstændigheder. Det er forstaaeligt, om de arbejdsløshedsforsikrede under saadanne Forhold, hvad der jo blev antydnet af det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, maaske faar Anvisning paa, hvordan Lovbestemmelserne kan omgaaes. I mange Landkommuner gør Kommunalbestyrelsen et Arbejde for at faa de arbejdsløse i Arbejde, og jeg vil derfor gerne anmode Socialministeren om at foranledige, at en Fortegnelse over Kommunens arbejdsløshedsunderstøttede Personer til Stadighed tilstilles Kommunalbestyrelsen, saa at de enkelte Kommunalbestyrelser kan have Rede herpaa og Kommunerne ikke sam-